

Για την επιστράτευση των Εκπαιδευτικών και το εκπαιδευτικό κίνημα

Αυτό που ξεχωρίζει ανάμεσα στα γεγονότα που συνδέονται με την παρ' ολίγον απεργία της ΟΛΜΕ είναι η απόφαση της κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ για προληπτική πολιτική επιστράτευση των καθηγητών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Η απόφαση αυτή, που ουσιαστικά καταργεί το δικαίωμα στην απεργία για έναν ολόκληρο κλάδο, είναι ένα ακόμη βήμα σε έναν αυταρχικό και αντιδημοκρατικό κατήφορο.

Το μέτρο της επιστράτευσης για την καταστολή της συνδικαλιστικής δράσης αποτελεί ένα σύγχρονο ιδιώνυμο που ποινικοποιεί ακόμη και τη σκέψη ή την πρόθεση αντίστασης στις αντιλαϊκές επιταγές κυβέρνησης, ΕΕ και τραπεζιτών. Χθες ήταν οι ναυτεργάτες, οι εργαζόμενοι της Χαλυβουργίας, του Μετρό, σήμερα οι καθηγητές, αύριο θα είναι η σειρά άλλου κλάδου που θα αντισταθεί στον πόλεμο που έχουν κηρύξει κυβέρνηση και Ευρωπαϊκή Ένωση απέναντι στους εργαζόμενους, στη μεγάλη πλειοψηφία του λαού.

Οι αντιδραστικές αναδιρθώσεις στην εκπαίδευση, το τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και των μορφωτικών δικαιωμάτων της νεολαίας είναι σε εξέλιξη. Σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, το εκπαιδευτικό σύστημα προσαρμόζεται βίαια στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων για φτηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό, γίνεται δραματικά ταξικό για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας, για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά ο χαρακτήρας της τρικομματικής κυβέρνησης, που βυθίζει όλο και περισσότερο το λαό στη φτώχεια για να σώσει την πλουτοκρατία από την κρίση.

Η ΔΗΠΤΑΚ καταδικάζει την απόφαση της κυβέρνησης για πολιτική επιστράτευση των καθηγητών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης καθώς και κάθε είδους απειλές και εκβιασμούς που στόχο έχουν να επιβάλουν τον «νόμο» και την «τάξη» δια πυρός και σιδήρου και να κάμψουν όποια διάθεση αντίστασης τολμήσει να εκδηλωθεί.

Η στάση των παρατάξεων της πλειοψηφίας της ΟΛΜΕ (ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ, Συνεργασία, Παρεμβάσεις) δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη. Αυτή η πλειοψηφία οδήγησε τον κλάδο των εκπαιδευτικών σε αδιέξοδο, ακυρώνοντας τις όποιες αγωνιστικές διαθέσεις υπήρχαν στον κλάδο, οι οποίες εκφράστηκαν με τη συμμετοχή χιλιάδων εκπαιδευτικών στις γενικές συνελεύσεις. Η στάση τους καταδεικνύει τις ευθύνες του εργοδοτικού συνδικαλισμού και τις συνέπειες του τυχοδιωκτισμού και

του ανέξοδου αντικυβερνητικού βερμπαλισμού στο κίνημα. Οι ίδιες παρατάξεις, εκφραστές της ενσωμάτωσης και υποταγής του συνδικαλιστικού κινήματος, των ευκαιριακών και χωρίς αρχές συμμαχιών, λειτουργούν και στο δικό μας χώρο, τόσο στην ΠΟΣΔΕΠ όσο και στους συλλόγους. Έχουν μετατρέψει την ΠΟΣΔΕΠ σε κυβερνητικό φερέφωνο. Οδηγούν τον κλάδο των Πανεπιστημιακών σε πλήρη ανυποληψία.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών της Μέσης Εκπαίδευσης είναι ένας δίκαιος αγώνας για να μην ανατραπούν πλήρως οι εργασιακές σχέσεις, για να μην απολυθούν χιλιάδες εκπαιδευτικοί, για να μη διαλυθεί ολοκληρωτικά το δημόσιο σχολείο. Είναι αγώνας για το δικαίωμα των παιδιών μας στη μόρφωση. Το εκπαιδευτικό κίνημα συνολικά για να έχει προοπτική, πρέπει να επιδιώξει την κοινωνική συμμαχία ενάντια στο σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, να βάζει στο επίκεντρο τις αντιδραστικές εξελίξεις στην εκπαίδευση, το τι και με ποιους όρους μαθαίνουν τα παιδιά του λαού. Να αναδεικνύει πρόβλημα της Παιδείας και τις ανάγκες των εκπαιδευτικών σαν κεντρικό λαϊκό πρόβλημα.

Καμία απογοήτευση, καμία μοιρολατρία! Ήρθε η ώρα, πιο αποφασιστικά, να παραμερίσουμε τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που έχουν συμβιβαστεί με τη σημερινή βαρβαρότητα, που έχουν συμβιβαστεί με όσους μας κάνουν τη ζωή κόλαση, που μας οδηγούν από ήττα σε ήττα. Δυναμώνουμε τις συλλογικές διαδικασίες για την **ανασύνταξη του εκπαιδευτικού κινήματος**. Για να απαλλαγούμε και να προφυλαχθούμε από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό τόσο στη σημερινή όσο και στην αυριανή του εκδοχή.

Να πάρει πίσω η κυβέρνηση την επιστράτευση!

Όλοι στα συλλαλητήρια των εργατικών συνδικάτων στις 23 Μαΐου για συλλογικές συμβάσεις εργασίας για να σταματήσουμε την επιδρομή στα ταμεία - τις συντάξεις - την κοινωνική ασφάλιση.

ΔΗΠΑΚ-ΑΕΙ, 20 Μαΐου 2013